

KAD NOGURIS ES NAKTĪ EJU DUŠĒT

Z. Gusakova

Moderato

S.
A.

1. Kad no-gu-ris es nak-tī e-ju du-sēt un aiz-mir-stu, kas sir-dij sā-pes nes,
2. Vēl, vel pie Te-vis, sār-tais rits kad au-sis, kad put-ni mos-tas un kad ē-nas klist.
3. Kā rī-ta sta-ri slīd pār klu-so-ju ru un sau-les vaigs ir re-dzams ū-de-nī,
4. Tā būs reiz tad, kad jau-nas die-nas rī-tā pēc ga-ras nā-ves nakts es uz-cel-šos:

T.
B.

cik brī-niš-ķi, kad at-ka-l, rī-tam aus-tot, Kungs, vēl ar-vien pie Te-vis es-mu es!
Par rī-tu skais-tāks, mī-lī-gāks par die-nu Tu, Kungs; caur Te-vi ma-nas brū-ces dzīst.
tā kā-dā sir-dī, ku-ra Te-vi mī-lē, Tavs tēls ir re-dzams ne-iz-dzē-ša-mi.
Tu ma-ni ap-sveik-si kā mī-ļu drau-gu un ie-ve-dī-si lai-mes mā-jok-ļos.